

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius SS.
Theol. D. P. P. & Superint. Ad Exequias, Quas ... puerulo ... Hieronymo Kochen,
Parentes Moestissimi Hodie hora prima in templo Jacobaeo paratas cupiunt,
Omnes omnium ordinum Cives Academicos peramanter & sedulo invitat**

Rostochii: Kilius, 1656

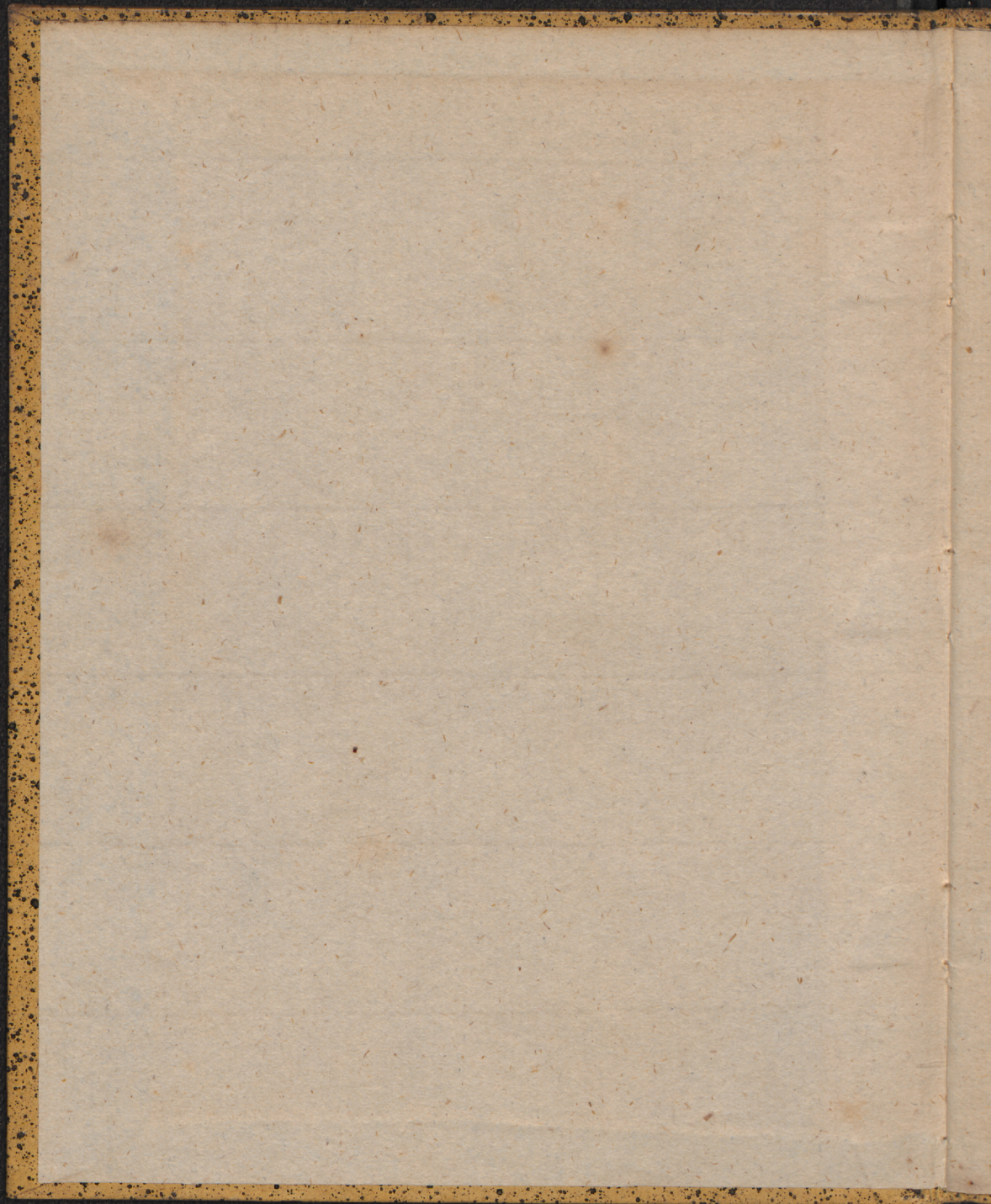
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77191959X>

Druck Freier Zugang

Mauritius, C.,
in H. Koch.

R. 1656.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS

CASPARUS MAVRITIUS

Theol. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias,

Quas

Bona spei puerulo,
Filio dilectissimo,

HIERONYMO
KOCHEN,

PARENTES MOESTISSIMI

*Hodie hora prima in templo Jacobae
paratas cupiunt,*

Omne studium ordinum Cives Academi-
cos peramanter & sedulo invitat.

¶ (o) ¶

ROSTOCKI, Typis Haredum NICOLAI KILII
Acad. Typogr. Anno 1656.

Non sacrae tantum literarum, sed profani quoque Authores mortem somno comparant. Cato Major dicere solebat, *nihil tam esse, morti simile quam somnum.* Georgius Leontinus ad finem vitae spectans & bene senio confectus, cum adversa valetudine correptus paulatim in somnum laberetur, & quidam ex necessariis accedens invisendi causa, quomodo se haberet, quæreretur, *sam*, inquit, *me somnus incipit fratri suo*, hoc est, *morti tradere.* Comparatio mortis & somni ista praecipue capita respectat. Primo somnus omnibus communis est. Non eum pellere curae, non laetitiae, non res adversae, non secundae possunt. Autumni tempore non omnium alterumque folium decidit, cadunt universa. Non magis mirum est hominem mori, quam nasci. Etea conditione nati omnes sumus, ut ad arbitrium summi Imperatoris hinc sit rursum emigrandum. Sphinx mors est, quam nemo homo solvit, ipsa cum dissolvat omnes. Adversus hostes alios munire nosmet possumus, contra mortem nulla valet custodia. Arria Cæcinnæ Patri uxor, attentius se custodientibus mortemque amolituris dicebat: *Nihil agitis. Potestis efficere, ut male moriar: ne moriar, non potestis.* In mundo maximum est hominum discrimen, in summo fastigio collocati alii, alii in obscuro igno

ignobiles jacent *Pallida mors aequo pede pulsat
pauperum tabernas, Regumque turres.* Memorabilis est Severi Imperatoris Vox: *Omnia sui
& nihil expedit.* Idem Imperator moriturus
urnam ad se deterri jussit, quam diu multumque
contemplatus, *Tu, inquit, virum capies, quem
orbis terrarum non capit.* Deinde in facilitate
consensus est. *Obrepi non intellecta senectus,* inquit
Juvenalis. Idem de morte dicendum, *Nescit homo
tempus suum, sicut nesciunt pisces qui capiuntur reti
malo, & ut nesciunt aves, quae capiuntur laqueo: sic
ut ista irretiuntur filii hominum tempore mali, quum
irruit in eos repente.* Nemo observare temporis mo-
mentum potest, quo ipsum ceperit somnus: nemo
in somnum lapsus, quantum tempore dormiverit,
evigilans novit: sic saepe, quos spes nostrae lon-
giori destinarant vitae, opinione citius abripiun-
tur, & immaturam obeunt mortem. Si imma-
tura dicenda est: ad mortem quippe maturi satis
omnes ab initio vitae sumus. Ex re & vero Poeta:

Poma ut in arboribus, sic corpora nostra

Aut matura cadunt aut cito acerba ruunt,

Præterea in quiete & securitate conspiratio est.
Hic omnia turbis & periculis repleta. *Quid
aliud in mundo, Cypriani verba sunt, quam pugna
adversus Diabolum quotidie geritur? quam adversus
jacula ejus & tela conflictationibus assidue dimica-
tur? Cum avaritia nobis, cum carnalibus vitiis, cum*

A 2

ille.

illecebris secularibus assidua & molesta luctatio est.
Obsessa mens hominis & undiq; Diaboli infestatione
vallata vix occurrit singulis, vix resistit, si avaritia
prostrata est, exsurgit libido: si libido compressa est,
succedit ambitio: ambitio contempta est, ira exasperat,
inflat superbia, vinolentia invitat, invidia concor-
diam rumpit, amicitiam Zelus abscindit. Cogere
maledicere, quod divina lex prohibet: compelleris ju-
rare, quod non licet. Tot persecutiones animus quo-
tidie patitur, tot periculis pectus urgetur, & delectat
hic inter Diaboli gladios diu stare, cum magis concu-
piscendum sit & ad Christum, subveniente velociter
morte properare. Mortuos bella non terrent,
non exactoris importunitas, non sitis, non fa-
mes, non frigus, non æstus molestat, non cruciat
seculi malignitas, non hæreses & schismata fati-
gant, non perfidia & odia humana percellunt,
non deniq; ullæ macerant calamitates & mise-
riæ humanæ. Hinc fit, ut quos DEUS diligit è
mundo quam celerrimè evocentur, & aggre-
gentur ad patres suos, ut non videre cogantur
oculis suis mala ista, quibus ingratus & efferus
orbis punitur. Quomodo Josiæ Deus pro-
mittit felicem ex hac vita abitum, ne oculi ipsi-
us viderent totum istud malum, quod Deus in-
ducturus erat contra urbem Hierosolymorum &
universam Judæam. Deniq; consonantia est in
spee vigilandi. Nemo tam somno sepultus est,
quin

quin spes evigilandi reliqua sit. Pulchre Tertullianus: *Adspice ad ipsa exempla divina potestatis. Dies moritur in noctem & tenebris usquequaq; sepelitur. Funestatur mundi honor, omnis substantia denigratur. Sordent, silent, stupent cuncta, ubiq; institutum est, quies rerum. Ita lux amissa lugetur. Et tamen rursus cum suo cultu, cum dote, cum sole, eadem & integra & tota universo orbi reviviscit, interficiens mortem suam noctem, rescindens sepulturam suam tenebras, hares sibi nec existens, donec & nox reviviscat cum suo & illa suggestu. Redaccenduntur enim & stellarum radii, quos matutina succensio extinxerat. Reducuntur siderum absentia, quas temporalis extinctio exemerat. Redornantur & specula Luna, quae menstruus numerus attriverat. Revolvuntur hiemes & aestates & verna & autumnus cum suis viribus, moribus, fructibus. Quippe etiam terra de caelo disciplina est, arbores vestire post spolia, flores de novo colorare, herbas rursus imponere, exhibere eadem, quae absunta sint semina: nec prius exhibere quam absunta. Mira ratio: de fraudatrice servatrix. Ut reddat, intercipit: ut custodiat, perdit: ut integret, vitiat: ut etiam ampliet, prius decoquit. Si quidem uberiora & cultiora restituit, quam exterminavit. Revera fenore interitu & injuria usura & lucro damno, semel dixerim, universa conditio rectiva est. Quodcumq; conveneris, fuit: quodcumq; amiseris, nihil non iterum est. Omnia in statum redeunt*

deant, cum abceſcerint. Ideo finiuntur, ut fiant.
Niſil deperit, niſi in ſalutem. Totus igitur hic or-
dore volubilis rerum teſtatio eſt reſurrectionis mor-
tuorum. Hæc Tertullianus benè, præclare nec
potuit melius. Hac ſpe vitam cum morte
commutavit Puerulus ſvaviſſimus, cujus exe-
quias hodie honoramus, Hieronimus Koſch. In
tenera ætate mortis ſubjectus imperio eſt, citius
opinionem & Parentum dilectiſſimorum voto
dies ſuos implevit: cæterum turbis omnibus
& miſeriis humanis feliciter exemptus cubat & re-
quieſcit in pace, evigilaturus illo die, qui im-
piis & contemptoribus promiſſionum Divina-
rum terribilis. Ipsi autem & toti piorum cætui
exoptatiſſimus futurus eſt. Et evigilaturus
quidem eſt eodem corpore, quod quieti manda-
vit, ſicut qui cubitum eunt, eodem corpore ma-
nere ſurgunt. Piè Cyprianus: Quemadmodum
cæci quos curavit Dominus, iſdem ipsis quibus antea
non videbant oculis, recipiebant viſionem, caligine
à viſione tantum exterminata: ſervata autem ſub-
ſtantia oculorum. Et quemadmodum Vidua Fi-
lius & Lazarus, qui in monumento quartum habebat
diem, in iſis ipsis reſurrexerunt corporibus, in quibus &
mortui fuerant. Ita Deus in reſurrectione noſtra
corpora mortua ſuſcitabit, non nova creabit. Na-
tus eſt Anno ſupra milleſimum ſexcenteſimum
quinquageſimo quinto, XXIII. Aprilis Patre
Viro

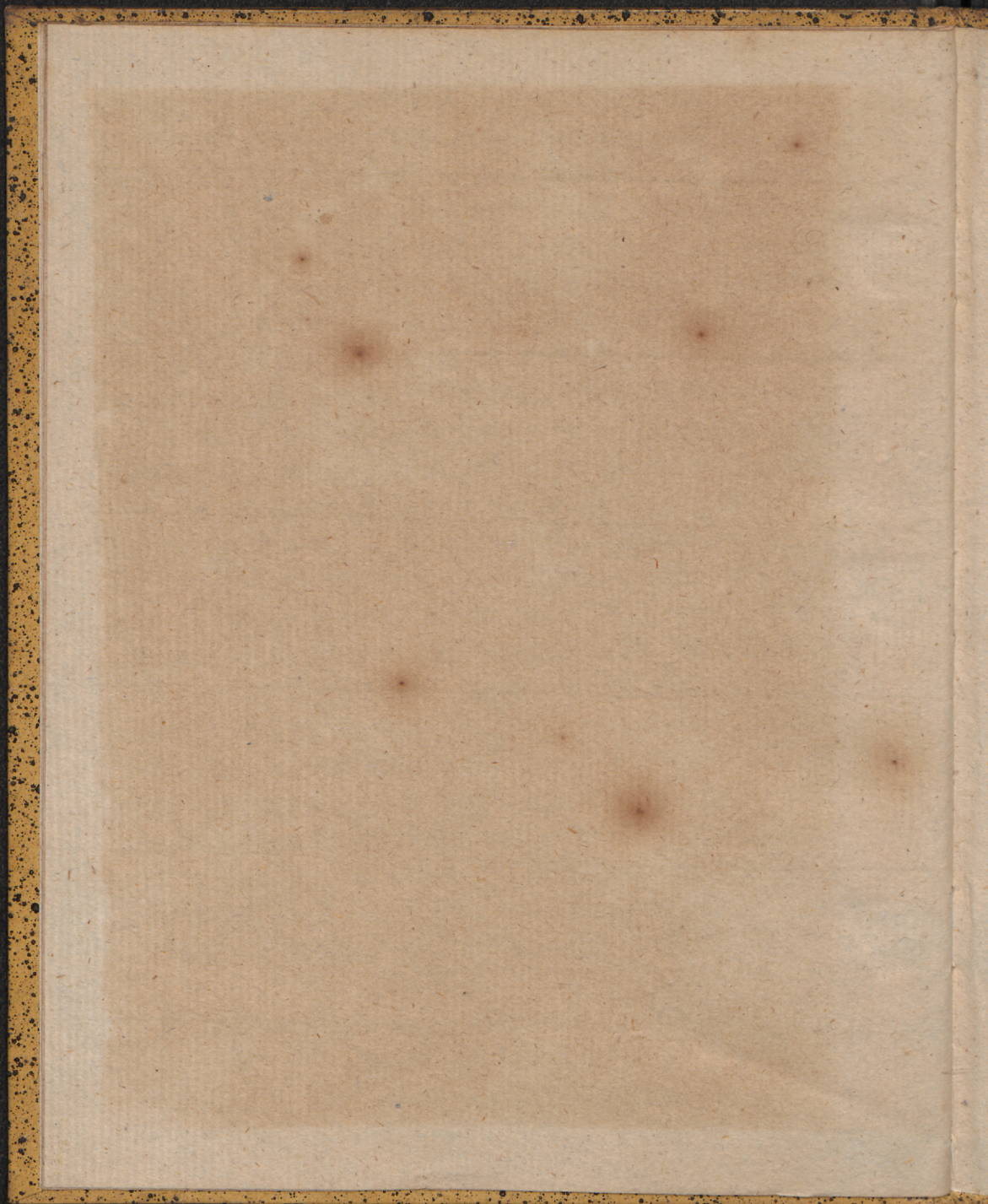
Viro Spectatissimo Dn. *Joachimo Koch*, Cive hujus
 Urbis & Cerevisiario atq; Negotiatore primaria di-
 gnationis: Matre Foemina ornatissima & laudatis-
 sima *Anna Catharina Schöners*. Avum Paternum
 habuit Amplissimum Virum, Dn. *Joachimum Koch*/
 p. m. hujus Urbis Senatorem gravissimum: Aviam
 paternam Foeminam primariam *Sophiam Glingen*,
 beatae memoriae: Avum maternum, Virum excellen-
 tissimum & Experientissimum Dn. *Johannem Schö-
 nerum* Med. D. & quondam Professore ac Seni-
 orem Facultatis Medicæ in Academia Gryphisval-
 densi celeberrimum, S. R. M. Sveciæ militiae occiden-
 talis Pomeraniæ Medicum & Practicum Stralsun-
 densem felicissimum: Aviam Maternam Nobilissi-
 mam foeminam *Catharinam Erckeins*: Proavos Pa-
 ternos Virum Prudentissimum Dn. *Christianum Koch*,
 Civitatis Gultroviensis Senatorem, cujus conjux fuit
Margaretha Donsfeins: & Virum Amplissimum atque
 Excellentissimum, *Bartholomeum Gling*, Ictum &
 hujus Academiae Professore inlucum, cujus con-
 jux fuit *Margaretha Krons*, foeminae natalibus & vir-
 tute splendidissima: Proavos Maternos Virum Expe-
 rientissimum & Amplissimum Dn. *Johannem Schö-
 nerum*, S. Reg Maj Angliæ Personæ Medicum floren-
 tissimum, cujus conjux fuit *Lucretia Beythou*: & Vi-
 rum Nobilissimum *Valther Erckeln*, Negotiatorem
 Gryphisvaldensem, cujus conjux fuit *Anna Sorah*.
 Ex hac ortum familia præclarissima Parentes dile-
 ctissimi Christo Servatori per lavacrum baptismi re-
 gignen-

gignendum obtulerunt, & bonam quidem spem conceperant, futurum, ut hæc ipsa proles mascula olim in his terris gaudio esset. Sed aliter visum Deo est, cujus voluntate XI. Decemb. hujus anni piè placideq; in Domino obdormivit, postquam per decendium cum morbo conflictatus erat. Obdormivit dum dico, solatium porrigo mæstissimis parentibus, qui hoc tam acerbum funus deplorant. Non mortua est vestra proles, Parentes honoratissimi, sed data somno: Et quia somno data, data quieti, data securitati, data spei minimè fallaci gloriosæ resurrectionis. Non enim fallunt promissa divina. *Veniant citotempora iusta, Cum spem Deus impleat omnem!* Et venient illa quidem certò. Nostrum erit eo, quo parest, modo expectare Domini adventum. Veni Domine Jesu, & nos ab omnibus malis libera! Vos autem, Cives Academici omnium ordinum honoratissimi, officiosè & diligenter rogamus, ut in solatium mæstissimorum Parentum & memoriam clarissimarum familiarum corpuseulo, quod hodiè hora I. in dormitorium suum inferetur, supremum humanitatis Christianæ officium repræsentare & utramq; Rempub. Deo devotis precibus commendare velitis.

VIGILEMUS : CONSANGINEUS LETI
SOPOR EST.

P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus XV. Decemb.
Anno M. DC. LVI.
Conventus fiet in æde Jacobæo hora I.

ss(o)ss

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK

quin spes evigilandi reliqua sit. Pulch-
 anus: Adspice ad ipsa exempla divi-
 Dies moritur in noctem & tenebris in-
 litur. Funestatur mundi honor, omnis
 denigratur. Sordent, silent, stupent
 institutum est, quies rerum. Ita lux a-
 Et tamen rursus cum suo cultu, cum do-
 dem & integra & tota universo orbi re-
 cians mortem suam noctem, rescindens
 suam tenebras, hares sibi nec existens,
 reviviscat cum suo & illa suggestu. Re-
 enim & stellarum radii, quos matutina
 tinxerat. Reducuntur siderum absen-
 peralis distinctio exemerat. Redornat
 la Luna, quae mensurans numerus attri-
 vuntur hiemes & aestates & verna &
 suis viribus, moribus, fructibus. Quip-
 de caelo disciplina est, arbores vestire pos-
 denuo colorare, herbas rursus imponere
 eadem, quae absunta sint semina: nec
 quam absunta. Mira ratio: de fra-
 vatrix. Ut reddat, intercipit: ut custo-
 integret, vitiat: ut etiam ampliet, prin-
 quidem uberiora & cultiora restituit, quae
 navit. Re vera fenore interitu & in-
 lucro damno, semel dixerim, universa
 diva est. Quodcumque conveneris, fini-
 amiseris, nihil non iterum est. Omni-

A 3

